

וּנְאָכְלוּ בָאֵשׁ. כְּמוֹ זֶה קָרָח
לְמַטָּה, וְהִפְלֵ כְּמוֹ זֶה.

יהי רקיע - התפשטה התפרדות
זו מזו. א"ל - כתף של ימין א"ל
גדול התפשט התפרדות מתוף
המים להשתלם השם הזה א"ל
ולהתפלל באותה התפרדות זה
בזה, והתפרד מאל אלהים הי"ם.
אלה התפרדו והתהפכו להיות
מים תחתונים ימ"ה, אותה
התפרדות שהתפשט בשני מים
עליונים הי"ם, זה הי"ם גדול.
הי"ם מים עליונים. ההפך של
האזניות האלה ימ"ה, מים
תחתונים. כיון שהתקנו, נעשו
הכל כלל אחד והתפרד שם זה
בכמה מקומות.

מים עליונים זכרים, ומים
תחתונים נקבות. בתחלה היו
מים במים, עד שנפרדו, להפיר
מים עליונים ותחתונים, זה
אלהים (מים עליונים). וזה אדני (מים
תחתונים). וזו ה' עליונה וה'
תחתונה. מה פתוב? ויעש
אלהים את הרקיע. התפשטות זו
לקח שם זה אלהים מים
עליונים, ומים תחתונים אדני.
ועם כל זה, כיון שהשתלמו מים
זכרים במים נוקבים, שם אלהים
התפשט בכל.

ואף על גב שהפריד בין מים
עליונים לתחתונים, מחלקת לא
התבטלה עד יום שלישי,
והספמה המחלקת, והכל
התישב במקומו פראוי. ובגלל
מחלקת זו, אף על פי שהוא
קיום העולם, לא כתוב כי טוב
בשני, שלא השתלם המעשה.
מים עליונים ומים תחתונים היו
כאחד, ולא היו תולדות בעולם
עד שנפרדו ונודעו, ולכן עשו
תולדות.

ועם כל זה, אף על גב שהבדלה
היתה בשני והמחלקת בו היתה

פְּגוּוּנָא דָּא קָרַח לְתַתָּא. וְכֹלָא כְּגוּוּנָא דָּא.
יְהוּ רְקִיעַ אַתְּפִשְׁט פְּשִׁיטוּ דָּא מִן דָּא. א"ל
קִטְפָא יְמִינָא א"ל גְּדוּל אַתְּפִשְׁט פְּשִׁיטוּ
מִן גּוּ מִיָּא לְאַשְׁתְּלָמָא שְׁמָא דָּא א"ל
וְלֹאֲתַפְלָלָא בְּהוּא פְּשִׁיטוּ דָּא בְּדָא,
וְאַתְּפִשְׁט מְאֵל אֱלֹהִים הִי"ם אֲלִין אַתְּפִשְׁטוּ
וְאַתְהִפְכוּ לְמַהוּי מִיין תַּתָּאִין ימ"ה הוּא
פְּשִׁיטוּ דְאַתְּפִשְׁט בְּשִׁנֵי, מִיין עֲלָאִין הִי"ם זֶה
הִי"ם גְּדוּל. הִי"ם מִיין עֲלָאִין, הַפּוֹכָא דְאַלִין
אַתּוּן ימ"ה מִיין תַּתָּאִין. כִּיּוֹן דְאַתְתַּקְנוּ
אַתְעֵבִידוּ כֹּלָא כֹּלָלָא חֲדָא וְאַתְּפִשְׁט שְׁמָא דָּא
בְּכַמָּה דּוֹכְתֵי.

מִיין עֲלָאִין דְכוּרִין. וּמִיין תַּתָּאִין נוֹקְבֵי.
בְּקַדְמִיתָא הוּוּ מִים בְּמִים, עַד
דְאַתְּפִרְשׁוּ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא מִיין עֲלָאִין וְתַתָּאִין,
דָּא אֱלֹהִים (נ"א מִיין עֲלָאִין). וְדָא אַדְנִי (נ"א מִיין תַּתָּאִין).
וְדָא ה' עֵילָאָה וְה' תַּתָּאָה. מַה כְּתִיב וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֵת הַרְקִיעַ. אַתְּפִשְׁטוּתָא דָּא נְטִל
שְׁמָא דָּא אֱלֹהִים מִיין עֲלָאִין. (דף יח ע"א)
תַּתָּאִין אַדְנִי. וְעַם כֹּל דָּא כִּיּוֹן דְאַשְׁתְּלִימוּ
מִיין דְכוּרִין בְּמִיין נוֹקְבֵין, שְׁמָא דְאַלֹהִים
אַתְּפִשְׁט בְּכֹלָא.

וְאַף עַל גַּב דְאַפְרִישׁ בֵּין מִיין עֲלָאִין
לְתַתָּאִין, מְחֻלְקֵת לָא אַתְּבִטֵּל עַד יוֹם
תְּלִיתָאִי וְאַסְפִּים מְחֻלְקֵת וְאַתִּישֵׁב כֹּלָא
בְּדוֹכְתֵיהּ פְּדָקָא יְאוּת. וּבְגִין מְחֻלְקֵת דָּא אָף
עַל פִּי דְאִיהוּ קִיּוּמָא דְעֵלְמָא לָא כְּתִיב כִּי טוֹב
בְּשִׁנֵי, דְלָא אֲשְׁתְּלִים עוּבְדָא. מִיין עֲלָאִין
וּמִיין תַּתָּאִין הוּוּ כְּחֲדָא וְלָא הוּוּ תּוֹלְדִין
בְּעֵלְמָא עַד דְאַתְּפִרְשׁוּ וְאַשְׁתְּמוּדְעוּ. וּבְגִין כִּף
עֲבָדוּ תּוֹלְדִין.

וְעַם כֹּל דָּא אָף עַל גַּב דְהִבְדֵּלָה הוּי בְּשִׁנֵי
וּמְחֻלְקֵת בֵּיהּ הָוָה, יוֹם תְּלִיתָאִי אֲסָפִים

- יום השלישי הספים כפל, שהוא שם שנחזק בחזקתו [ה"ה] ה"ה להספים בין מים עליונים ומים תחתונים. ה' עליונה ה' תחתונה, ו' ביניהם להשלים בשני צדדים. וסימן זה מי הירדן, מים עליונים, קמו ג' א' אחד. מים תחתונים ירדו לים, וישראל הלכו באמצע.

חמשה רקיעים כתוב כאן, וחי העולמים הולך בהם ומנהיג בהם, וכלם כלולים זה בזה. ואלמלא מחלקת זו שהספמה על ידי האמצע, לא נכללו ולא השפירו [ג"א נתיירו] זה בזה. חמש מאות שנים הם שעץ החיים דבק בהם לעשות פרות ותולדות לעולם, וכל מימי בראשית ששופעים ונמשכים מבראשית נחלקו תחתיו על ידו, ודוד המלך לקח הכל, והוא חלק אחר כף, שכתוב (שמואל ב') ויחלק לכל העם לכל המון וגו', וכתוב (תהלים קד) תתן להם ילקוטון, וכתוב (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף וגו'.

בשעה שמחלקת מתעוררת בחזק השמאל, מתרבה ומתחזקת שלהבת הדינים, ויצאו משם קלפות, ונקרשו מיד בלי לחות כלל, והיו זכר ונקבה. ומהם נפרדו מינים רעים למיניהם, וכאן התקיפות של רוח הטמאה בכל אותן קלפות חזקות, והם סוד הערלה. אלה התחזקו במינים חזקים, אחד אפע"ה ואחד נח"ש, ושניהם אחד. אפע"ה מוליד [לשבעים] לשבע שנים בחבור אחד. חזר הכל לשבע שנים של נחש.

כאן הוא סוד הגיהנם שנקרא בשבעה שמות. יצר הרע נקרא בשבעה שמות. ובכמה דרגות התפשטה הטמאה מכאן לעולם,

בכלא דהוא שמא דאיגלה בגליפוי (ס"א יהוה) ה' לאסתפמא מיין עלאין ומיין תתאין ה' עלאה, ה' תתאה, ו' בינייהו. לאשלמא בתרין סטריין. וסימנא דא מי הירדן מיין עלאין קמו ג' א' אחד. מיין תתאין נחתו לימא. וישראל אזלי באמצעיתא.

חמש רקיעין פתיבי הכא וחי העולמים אזיל בהו ואנהיג בהו וכלהו כלילן דא בדא. ואלמלא האי מחלוקת דאסתפם על ידי דאמצעיתא לא אתפלילו ולא אשתיירו (ג"א אתיירו) דא בדא. חמש מאה שנין אנון דאילנא דחיי דביק בהו למעבד אפין ותולדין לעלמא וכל מימיו דבראשית דנגדין ואתמשכן מבראשית אתפלגו תחותיו על ידיה. ודוד מלכא נקיט פלא ואיהו פליג לבתר דכתיב, (שמואל ב') ויחלק לכל העם לכל המון וגו' וכתיב, (תהלים קד) תתן להם ילקוטון וכתיב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף וגו'.

בשעתא דאתער מחלוקת בתוקפא דשמאלא, אסגי ואתקף הורפילא דטיפסא ונפקו מתמן סטריין ואקרישו מיד בלא לחותא כלל והו דכר וניקבא. ומנהוון אתפרשו זיינין בישין לזנייהו, והכא תקיפו דרוח מסאבא בכל אנון תוקפין סטריין. ואנון רזא דערלה. אלין אתקפו בזיינין תקיפין, חד אפע"ה וחד נח"ש ותרווייהו חד. אפע"ה אוליד (ס"א לשבעין) לשבעא שנין בחבורא חדא, אתהדר פלא לשבע שנין דנחש.

הכא איהו רזא דגיהנם דאקרי בשבע שמות. יצר הרע בשבע שמות אקרי. ובכמה דרגין אתפשט מסאבו מהכא לעלמא